

end her er foreslaaet, idet det korrekte vilde være, at man erkendte, at 800 Kr. nu til Dags er en saa lille Indtægt, at der ikke af den skulde kræves Stat. Det er muligt, ja den i 1861 var ganske passende for de da værende Forhold, men jeg tror, at det maa erkendes, at nu i 1891 repræsenterer 800 Kr. aarlig som en Indtægt for en Familie saa lille et Beløb, at det burde være skattefrit, fordi det i Virkeligheden kun giver det nødvendige Underhold for en saadan. Jeg vilde derfor ubetinget foretrække, at der vedtoges en Bestemmelse om, at der fremtidig ikke afkræves dem, der blive ansatte til en Indtægt af under 1,000 Kr., Stat. Naar der dernæst er foreslaaet at udvide Valgretten til Kvinder, saa skal jeg bemærke, at jeg, saaledes som Københavns Indkomstskat er ordnet, ikke ser nogen egentlig Grund til at give ugifte Kvinder Valgret. Forholdet er jo nemlig dette, at voksne Døtre, som leve i deres Forældres Hjem og have en lille selvstændig Indtægt ved Renter af Mødrenearv, Klosterhævning eller deslige, kunne blive ansatte til Indkomstskat, fordi man lægger, hvad deres Ophold i Forældrenes Hjem repræsenterer, til. Dette vil altsaa sige, at enten giver man den Mand, som har to—tre voksne Døtre, 3—4 Stemmer til Borgerrepræsentationen, eller ogsaa virker man til, at disse Medlemmer af Familien, der dog i alt væsentligt ere ganske afhængige af Familiefædrene, bringes ind paa en Opposition imod denne, som kun vil bidrage til at skaffe efter min Mening lidet ønskelige Forhold tilveje i Hjemmet. Da jeg altsaa ikke kan erkende, at en Indtægt af 800 Kr. om Aaret, som nu beregnes, virkelig betegner en virkelig Selvstændighed hos den paagældende ugifte Kvinde, finder jeg ikke nogen Grund til at indrømme dem Valgret. Derimod skal jeg erkende, at der kunde tale adskilligt mere for at give Enker, der sidde i en selvstændig Bedrift, en saadan Ret, men jeg tilstaar, at jeg betragter dette som den første Finger, der rækkes, og som vil føre til, at man derefter tager den ene og den anden Finger, indtil man skaar den hele Haand. Da jeg principielt staar paa det Standpunkt, at jeg ikke ønsker at udstrække Valgretten til Kvinder, saa kan jeg ikke gaa med til det her foreslaaede og maa eventuelt stemme derimod. — Da jeg

overfør de mange Sager, som stadig ere til første Behandling her i Tinget, endnu efter at vi ere komne til Midten af November, anser det for ønskeligt, at disse Forhandlinger ikke skulle trække altfor langt ud, har jeg stræbt at gøre min Udtalelse saa kort som mulig. Jeg skal derfor indskrænke mig hertil.

Sammerich: Det vil næppe undre, at dette Forslag maa interessere mig som Medlem af Borgerrepræsentationen, og at jeg derfor ogsaa kunde ønske at udtale mig lidt derom. Min første Indvendning imod det kan jeg knytte til en Udtalelse fra det ærede Medlem fra Bælum (Bing), at efter hans Mening have vi en meget tilfredsstillende Borgerrepræsentation, som han, og han tror ogsaa Befolkningen i sin Helhed ikke vil klage over; men naar saa er, skal man altid vogte sig lidt for at gøre Forandringer, som efter min Mening ville blive indgribende. Hans Indvendinger imod Borgerrepræsentationen samlede sig væsentligt deri, at det er et enkelt Parti, der besætter Pladserne. Han sagde: det er, som om man i Folketinget ikke vilde have andet end Højre eller Venstre; nu have vi altsaa kun Højre i Kommunalbestyrelsen. Jeg skal ikke komme videre ind derpaa, men naar han mener dette, saa vil jeg sige, at inden for Kommunalbestyrelsen er der Medlemmer, som ikke blot ere Venstres direkte Meningsfæller, men foruden dem mange, som se paa Sagerne med samme Øjne, som de Herrer ønske, at de skulle ses paa, det tror jeg netop er blevet godtgjort gennem Aarene. Jeg tror uden at sige for meget, at Tilbøjelighed til Fremstrid har der ikke manglet inden for den Forsamling. Der er blevet fremdraget et Par enkelte Punkter som Indvendinger imod Borgerrepræsentationen, nemlig at man ikke har villet gaa med til at bespise Børnene i Skolerne, og at man tænker sig saadant noget som at gaa til en Forhøjelse af Prisen paa Gas. Det er de to Ting, der ere blevne indvendte. Jeg vil dertil sige, at de Opfatterser, der ere gjorte gældende her over for Børnebespisningen, ere med den samme Varme gjorte gældende inden for Borgerrepræsentationen af Medlemmer, som udenfor ere Højremænd, og ere der mødte med den samme Sympati. Men Borgerrepræsentationen har ligesom hele